

ನಿತ್ಯ ಗಾಯತ್ರೀಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕವನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನೇಕರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1932ರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯಲ್ಲಿ ಹದಿನೇಂಟೆಯ ಕ್ಷುದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಪತ್ತಿನ ಅಧಿಕೇಶನ ಡಿ.ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಅಧಿಕೇಶನದಲ್ಲಿ ‘ನ್ಯೋರಿಯ ಕಾವ್ಯಗಳ ವಾಚನ’ದಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ‘ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿ’, ‘ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ’, ‘ಕರ್ಮ’, ‘ಪಾಂಚಜನ್ಯ’ ಕವನಗಳನ್ನು ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಓದಿದರು. ‘ಭಾರತ ತಪ್ಪನಿ’ ಕೇಳಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಳುಸೈನ್ಯಪಾದಂತಾಗಿ, ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿಯಕ್ಕಿಂತ ಕಿಡಿ ಬಿರಿಯುವಂತೆ ‘ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಕೇ ಜ್ಯೇ’, ‘ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರ’ ಎಂದು ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಗಿ ಕ್ಯೇ ಚಿಕ್ಕಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿದರು. ಸಭೆ ದಿಗ್ಬಂತವಾಯಿತು. ಹೋಲಿಸರು ನುಗ್ಗಿ ಒಂದು ಅವರೆಲ್ಲ ದಸ್ಸಿಗಿರಿ ಮಾಡಿದರು! ಇದು ಕುವೆಂಪು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೀಪ್ತ ಕಾವ್ಯಜ್ಞಾಲಿ!

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸ್ವರ್ಗಿಕೆ ಏರಿ!

ಕುವೆಂಪು ಅವರಿಗೆ ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿಯವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಿತವೆಂಬ ಯಾಗ ಧಾರ್ಮದಲ್ಲಿ ಉರಿಯುವ ಶೈತಾಗಿ ಜ್ಞಾಲೆಯಾಗಿ

ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮರ ಶಾಂತಿಯು ನೀಲಿಯ ನಭಿಂಧಾಮದಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸುವ ಹಿಮಾಲಯ ಪರವತದಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಮಹಾತ್ಮನ ಸಾನಿಧ್ಯ ಪಡೆದವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ವೇಳೆ ಮದ ಮಾತ್ರ ಯುಗಾಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ‘ಸುಮುಹೂರ್ತವೇ ಇಂದ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ‘ನೋರಿ ಸೇಂದರಿಯರ, ಮೇಲೇಳಿ; ಕರೆಯುತ್ತಿಹಳದೊ ರಣಕಾಳಿ’ ಎಂದು ಜಾಗ್ರತ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತ, ಅದರಲ್ಲಿ—
‘ಬೇಳಲಿ ಮೈ ನೆತ್ತರು ಕಾರಿ;
ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ ತಲೆಹಾರಿ.
ತಾಯೂ ದಿನ ಮೇಲ್ಮೈಗೆ ಹೋರಿ;
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕೆ ಏರಿ’
ಎಂದು ಕರೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಯ ಮಹಾಪ್ರಗಾಢಾ

ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರತೆ 1947ರ ಅಗಸ್ಟ್ 15ರಂದು ಕುವೆಂಪು ಬರೆದ ಕವನ ‘ಶ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಯ ಮಹಾಪ್ರಗಾಢಾ.’ ಅದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಾಢರುಂನ್ನ ತಿಳಿಸುತ್ತ, ಹೋರಾಟಗಾರರ ಉತ್ಸಾಹ, ಅನದದೊಂದಿಗೆ ಭಾರತಮಾತೆಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕೆಯಿಂದ ಒಡಗೂಡಿದ, ಹಿಂದೂ ಕೈಸ್ತ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಿಹಿ ಪಾರಸಿಕರ ಬಕ್ಕತೆಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ:

‘ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆದಯದ ದಿನ!
ಶ್ರೀಮನ ಮಹಾದಿನಂ, ಭಗವದ್
ದಯಾದಿನಂ,

ದಿಟ್ಟವಿದು ವಿರಾಡ್ ದಿನಂ!’
ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಘೋಣಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ್ವಾಜವನ್ನು ಕುರಿತು ‘ಭರತವಿಂದದವ್ಯಿ
ಕುಂಡದಿಂದ ಸಿಡಿದ ಕೆಂಡ | ಲೋಕ ತಾಪ ಹರಣ
ರೂಪ ಧರಿಸಲಾಯ್ ರುಂಡಾ’ ಎಂದು
ವಣಿಸುತ್ತ, ಅದರ ಅಂತರಾಧರವನ್ನು ಹೀಗೆ
ಕಡೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ:

‘ಹೇ ತ್ರಿವರ್ಣ ಕೇತನ,
ನಿನೆ ನಮ್ಮ ಚೆಂತನ;
ಬ್ರೇಮ ದ್ವೇಯ ಸತ್ಯ ಧರ್ಮ ಶಾಂತಿ
ಚರನಿಕೆತನ!’

ಕುವೆಂಪು ಸ್ವರಕೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಉಜ್ಜಲ ದೇಶಪ್ರೇಮದ ಬರಹಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಭಾವದ ಅರ್ಥ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂಪೂರ್ಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವರೆಹದ್ದು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in